

И ја имам своју звијезду...

Видим нешто свијетло ја,
колико год било далеко оно сија,
понекад је видим у сну своме,
дубоко је у срцу моме.

Неко се пита ко је та,
савршена фигура ко зна,
што се у овој пјесми мота,
вама је свима она позната.

Скоро свако ову звијезду има,
и то свако неку различиту,
моја је као звијезда на небу,
једна и једина на овом свијету.

Она је путоказ у моме свијету,
даје свјетло и пут у моме животу,
ова звијезда кад не би сјала,
то би значило да ми је мајка нестала.

**Сара Прлаиновић VIII-1
ОШ „Милан Вуковић“
Ментор: Биљана Мартиновић**